

De veïns a regidors: «Practiquem la política de proximitat, som ciutadans de barri»

Xavier F. Rivero, Raúl Ibáñez i Mónica Polo van entrar per sorpresa a l'Ajuntament quan Tot per Terrassa va aconseguir 10 regidors a les municipals del 2019

Xavier F. Rivero, Mónica Polo i Raúl Ibáñez a les escales de l'Ajuntament de Terrassa. | Marc Solé

Tot per Terrassa arrasava a les municipals del 26 de maig de 2019 amb el 29,28% dels vots, o el que és el mateix, amb el suport de 27.970 egarencs. El nou partit, que aconseguiria fer fora del govern municipal al PSC després de 40 anys, estava liderat per Jordi Ballart, actual alcalde de Terrassa, que havia fundat la formació després de desavinences amb els socialistes. (<https://www.naciòdigital.cat/latorredelpalau/noticia/61758/jordi/ballart/estripa/carnet/psc/renuncia/alcaldia/terrassa>)

La llista incloïa noms com Noel Duque o Lluïsa Melgares, que ja havien format part del govern amb el PSC i braç a braç amb Ballart, però a l'altra cara de la moneda s'hi trobaven autèntics desconeguts de la política municipal, ciutadans de carrer que estaven destinats a omplir la llista d'un partit que no s'esperava irrompre amb 10 regidors (<https://www.naciòdigital.cat/latorredelpalau/noticia/68938/partit/ballart/dona/sorpresa/guanya/elec>)

[cions/amb/10/regidors/terrassa\)](#) .

Més d'un any després de les eleccions municipals, **La Torre** parla amb Mónica Polo, Raúl Ibañez i Xavier Fernández -números vuit, nou i deu de la candidatura- per conèixer com van viure la sorpresa d'entrar a formar part del govern municipal en la seva primera experiència a la política i com valoren el seu primer any com a regidors.

Abans de formar part del projecte, Raúl Ibañez es dedicava a la música i a l'organització de festes; Xavier F. Rivero era Policia Municipal i Mónica Polo treballava en una residència com a auxiliar d'infermeria. Avui dia, el primer és regidor de Manteniment urbà, Parcs i Jardins i Obres públiques; el segon és regidor de Seguretat i Polo és regidora de Gent Gran i Salut.

Tots tenen dues coses en comú: són veïns de Terrassa i Ballart els va convèncer en privat pocs mesos abans d'assaltar les municipals.

Política de proximitat i sense pressions supramunicipals: la fórmula d'èxit

Polo considera que hi ha moltes maneres de fer política "encara que la ciutadania només estigui acostumada a una". Ibañez reconeix, tot rient, que "ha conegut pocs polítics perquè potser no es deixaven veure", i es justifica afegint que "n'hi ha molts de corbata" però ells són "polítics de carrer i de barri". En la mateixa direcció apunta que "és molt il·lusionant poder treballar pels veïns des dels mecanismes que t'ofereix l'administració".

En aquest sentit, Rivero creu que el municipalisme de Tot per Terrassa és viable per la implicació del grup de ciutadans que el representa, amb un equip "on l'opinió de tots val el mateix" i "sense pressions de Barcelona i Madrid, des d'on arriben indicacions sense conèixer les altres ciutats". Això, explica, crea empatia en els veïns, que els veuen "no com a regidors de despatx, sinó com a ciutadans fent política". En aquest sentit, detalla que ells opten per la "política de carrer, amb contacte directe amb els veïns" i fent visites a barris i trobades amb la gent, sense intermediaris.

Mónica Polo: Ni estava preparada ni pensava que entraria"

Per això, el responsable de Seguretat assegura que practiquen la política "de proximitat", i critica a aquells polítics "que volen representar el poble sense trepitjar el carrer". En la mateixa direcció, assenyala que el seu partit aconsegueix "solucions polítiques per a problemes quotidians". En el seu cas, diu, intenta mantenir una relació amb els veïns aplicant els mètodes de la policia de barri, que defensa fermament.

Xavier F. Rivero havia estat policia municipal abans de ser regidor. Foto: Marc Solé

Un cop conversat amb els tres protagonistes, és fàcil adonar-se que Ballart va crear Tot per Terrassa buscant la transversalitat per atacar les municipals amb un equip divers i provinent de diversos àmbits. En aquest sentit, Ibáñez creu que va confiar en ells "perquè portaven aire fresc i la ment neta", tot fugint de gent "desgastada" i anant a buscar a fora de la política, "món que coneix molt bé".

A cada membre del govern li correspon una secretaria que l'ajuda en qüestions d'agenda, contactes i altres tasques de l'ocupat calendari de cada un d'ells. Per a Raül Ibáñez "és impactant", però fa una feina molt important: "Ens ajuden molt, ja que coneixen l'administració des de dins i ens donen grans consells". A més, reconeix que quan treballa amb ella "s'obliden d'etiquetes i són companys". Mónica Polo explica que en el seu cas "és una companya més" i una mà dreta "indispensable".

Els inicis: Ballart confecciona l'equip per recuperar l'alcaldia

Mónica Polo, que ha estat molts anys lluitant per la investigació de les malalties minoritàries a la ciutat, assegura que Ballart "sempre ens ha obert les portes de la ciutat". Per això, quan li va proposar formar part del projecte, diu que ho va veure com una oportunitat de lluitar contra les injustícies des de dins, tot i que li va costar "molts mesos" decidir-se.

En el cas de Xavier F. Rivero, després de catorze anys com a Policia Municipal, relata que havia tingut tracte directe amb Ballart, que ja va ser alcalde del 2012 al 2017. Per això, un cop li va fer la proposta, precisa, "vaig dubtar poc perquè la seva confiança era una garantia". Ell, però, tractant-se d'un funcionari de carrera, va haver de demanar-se l'excedència per ser elegible. Explica que va

ser una aposta personal que va fer que durant tres mesos no tingués cap ingrés. Si no era escollit, tornava al cos.

Raúl Ibáñez: "Vaig sentir-me atret per la idea i m'hi volia involucrar des de dins"

Ibáñez detalla que va conèixer l'actual alcalde en la seva primera etapa com a batlle, durant la Feria d'Abril del 2013, en què els va presentar un amic en comú. Aleshores, segons l'ara regidor, Ballart va demostrar la seva voluntat de promoure els artistes locals, i Ibáñez va assegurar-li que "se sentien deixats de la mà". Però "va haver-hi connexió" i en va sorgir una amistat. L'ara regidor feia set anys que vivia entre Terrassa i Màlaga, i mesos abans de les eleccions, tot prenent un cafè, l'actual alcalde li va exposar l'embrió d'allò que s'acabaria convertint en el nou partit. Ibáñez va sentir-se atret per la idea i va dir-li que "s'hi volia involucrar des de dins". A les municipals va entrar al Consistori com a número 9 de la llista de TxT.

Raúl Ibáñez es dedicava a la música i l'organització de festes abans de ser regidor. Foto: Marc Solé

Rivero compara a Jordi Ballart amb Josep Guardiola, ja que "exigeix però també acompanya". Tot això fa que, en la seva opinió, "no podríem tenir millor mestre que ell". Polo creu que l'alcalde "és un gran exemple", ja que "es mostra tal com és", de manera que els "mentoritza sense deixar de ser ell". Per Ibáñez, Ballart els ha inculcat la seva cultura política, la qual "no entén sense la

gent".

La nit electoral de la sorpresa

La nit electoral, en què es va confirmar l'èxit del projecte, tots tres coincideixen a definir-la com a una nit "d'emocions". Mónica Polo explica que ella estava contenta si només entrava Ballart, ja que per a ella "és una peça fonamental per la ciutat", però la seva aposta era que aconseguirien set regidors. Ella era la desena, l'última que va entrar, i això reconeix que "ni estava preparada ni pensava que entraria".

Rivero recorda com, durant el porta a porta previ de les eleccions, van sorgir els nervis: "Començàvem a notar el suport de la gent, que no eren precisament quatre gats". Per això, quan va saber -escoltant la ràdio i conduint- "va començar una nit de molts sentiments". Havia entrat com a vuitè dels deu regidors que havia aconseguit el parit.

Regidors novells durant la pandèmia

Ni ningú ni els tres regidors novells podien imaginar-se que la pandèmia arribaria a les nostres vides. Mónica Polo, com a regidora de Salut i Gent Gran explica que els últims mesos "ha entregat tota la seva vida a la ciutat" desenvolupant diverses de tasques: suport emocional, interlocutora, repartidora, compra a domicili...i fins i tot en mossa del magatzem en què s'havia convertit l'Ajuntament!, conclou.

Xavier F.Rivero: "Intentem aconseguir solucions polítiques per a problemes quotidians, aplico els mètodes de policia de barri"

Xavier F.Rivero explica que en els últims mesos "s'ha hagut de multiplicar", ja que les reunions i trucades de matinada "eren recurrents". A més expressa el seu malestar per les "hores intempestives" en què arribava el BOE, que contenia normes que s'havien d'aplicar a partir de l'endemà.

Tots tres coincideixen que la feina de regidor "no entén d'horaris, ja que la ciutat és viva i plena d'imprevistos", però valoren molt positivament l'experiència. A més, apunten que la feina es fracciona "entre el carrer, el despatx i a casa". Mónica Polo afirma que "treballa de dilluns a dilluns, de vuit del matí i fins a la nit" i sobretot atén peticions de veïns i entitats, amb qui es reuneix i telefona. Sobre la seva ocupada agenda, es mostra bromista: "Sort que tinc una parella que cuida molt bé els fills".

Ibáñez, Rivero i Polo comparteixen la seva experiència a l'Ajuntament amb La Torre. Foto: Marc Solé

Raúl Ibáñez reconeix que abans ja portava una vida "amunt i avall, molt bohèmia" pel que tampoc tenia uns horaris establerts. Per això, malgrat "haver d'estar atent als imprevistos", explica que "no sabia que li agradaria tant" gestionar peticions dels veïns i agilitzar mecanismes des de l'Ajuntament: "Com a ciutadans sabíem que sovint l'administració és lenta i ho volíem canviar".

En el cas de Xavier F. Rivero, el canvi ha sigut més radical. En aquest sentit, detalla que "abans tenia horari i calendari, i quan tornava a casa abaixava la persiana fins a l'endemà". Ara relata que fins i tot apunta a l'agenda les estones que es reserva pel seu fill i la seva mare, ja que treballa "24 hores, també de matinada, i és que la policia municipal patrulla durant tot el dia". També recorda, entre riures, la vegada que una companya es va sorprendre perquè arribava a les set del matí mentre li reconeixia que els regidors sovint arribaven "a les nou o a les deu".

Relació amb els micròfons

La inexperiència i els micròfons no solen ser bons amics, pel que tots tres recorden anècdotes en què els nervis els han jugat males passades o els han causat impressió. Ibáñez recorda la primera vegada en què va haver d'intervenir al Ple. Declara que estava "tremolant" veient els regidors dirigint-li la mirada perquè fins aleshores "no sabia el pes que tenia la seva paraula". Tot i això, assegura que "ja estava acostumat als escenaris" i això el va ajudar en el procés d'adaptació.

En el cas de Polo recorda amb regust amarg una entrevista que va concedir a una de les principals emissores de ràdio catalanes durant la pandèmia. La regidora de Salut explica que tot i que sabia el que li preguntaven -els comptes de les mascaretes que l'Ajuntament havia comprat-, es va bloquejar i "només tenia ganes de plorar, perquè no va poder separar la responsabilitat de

les emocions". Tot i que assegura que "havia d'estar a l'altura" i ja va demanar disculpes. Alguns "van aprofitar per fer mal".

Mónica Polo al vestíbul de l'Ajuntament de Terrassa, on és regidora de Salut i Gent Gran. Foto: Marc Solé

Contra els atacs i les polèmiques declaren "no entendre res". Expliquen que "el joc brut fa que la ciutadania es desinteressi per la política", i volen trencar amb "els atacs gratuïts que fan tornar a la política antiga". Concretament, Ibáñez recorda que va ser qüestionat, després de la Festa Major Virtual, per formar part del cartell "de manera altruista i per una causa benèfica". Això, reconeix, el va molestar i el va fer dubtar, ja que "sembla que un càrrec no pugui participar activament amb la ciutat". En aquest sentit, considera que s'hauria de valorar positivament que "no es diferenciés entre polítics i ciutadans" quan es tracta de fer una "ciutat millor".

Rivero recorda que després de l'assassinat masclista del juny del 2019 (<https://www.naciòdigital.cat/latorredelpalau/noticia/69324/jaume/badiella/reconeix/haver/matat/monica/borras>), va haver de convocar la Taula de Feminicidis per primer cop. Aleshores, *Catalunya Ràdio* va voler comptar amb unes declaracions, cosa que el va fer tremolar. "Jo sóc l'oient", reconeix mentre fa palesa el respecte i nervis que el van inundar, tot afegint que ell és xerraire, "però de tu a tu". Tot i això, afirma que "te n'adones que has de ser tu per donar un missatge clar i comprensible".